

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Decimæoctavæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Occidat male fortunatus, fructus adfuturus,
Prudentes finus & sagaces, vt ex generatione
illa pessima & peruerla fumentes diuinæ feve-
ritatis exemplum, generatio finus altera, grata,

eiecta, ac fecunda, vt fructus gratiæ bonorum
que operum referentes, gloriæ mellis colligat
mus æuiterne. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIÆ DECIMÆ OCTAUE SEQVENTIS

CRISTVS præterdit in hac parabola, suâ magnam declarate misericor-
diam, nostræ fidei probans articulum, quod peccata dimittat, in gra-
tiam recipiat peccatores etiam iniquissimos, si ad finem recurrant mi-
sericordiæ penitentes. *a.* Primum impudentem exponit malitiam,
paruumque iudicium peccatoris, qui paternos vltro deserit lares, vt
sua potiatur libertate. *b.* & in regionem abeat longinquam. *c.* vbi luxuriosè viu-
do suas impudicus dilapidauit facultates: proprius hic est libidinis effectus. *d.* illis au-
tem minime satur, fame torquetur grauiori, *e.* qua pressus diabolo se tradidit in por-
carium. *f.* hoc etenim sibi seruientibus imponit oneris, fame seruos enecando. *g.* Se-
eundum, Dei proponit misericordiam, qui misero condolens peccatori, benignitatis
in eum conuertit oculos, quibus in se reuersus, suos aperit illuminatus, vt eos ad pa-
tris reflectat aedes, panisque recordetur abundantia, qua famuli in illa perfruuntur.
h. Et quod reuertenti lætus occurrat peccatori, brachia benignus extendat osculum
pacis pacificus offerat. *i.* tantoque recipiat gaudio, tantaque misericordia, amorisque
tractet indicijs, vt maior natu filius obloquatur. *k.*

§. 1. Labilem creauit Deus hominem, vt habe-
ret cui peccata misericors dimitteret, de quo
maxime gloriatur.

§. 2. Tanta est Dei misericordia, vt de illa San-
cti, velut Isaias & Ionas, conquesti fuisse
videantur.

§. 3. Nullum est peccatum inremissibile, quod
non infinitis à D. misericordia superetur,
quod ad nostrum solatium multoties ratum
facit.

§. 4. Præ ceteris maiori studio, Christus, verbis,
parabols, iureiurando, ac operibus hunc fidei
docuit articulum: Remissionem pecca-
torum.

§. 5. Homo quidam. se Patrem nominat
Deus, vt amoris sui ferat testimonium, ac
Christianus peccatoribus sporadica esse do-
ceat indulgentiam.

§. 6. Adolescentior. Optima ratione vocatur

peccator adolescentior, licet centenarius, vt
Cain & Absalon.

§. 7. Abiit. Non eijcit domo sua Deus pecca-
torem, ipse tam impudens est, vt spon-
te discedat, contra quem Deus protesta-
tur.

§. 8. Diuisit substantiam. Non auferi illi
Deus libertatem, qui vult abire, eumque de-
serere, licet sit ille deplorandus.

§. 9. In regionem longinquam. Peccatum
regio est tam procul distans à Deo, vt dicat
eo vsque nec manus suas, nec oculos posse per-
tingere.

§. 10. Quo tendat, non attendit peccator: Exe-
chielis portento, iumentis Isaiæ, vaseque Za-
charia præsignatus.

§. 11. Dissipauit substantiam. Decoxit sub-
stantiam suam, effectus luxuria per quem il-
lam Iob describit.

§. 12.

- §. 12. Dissipavit substantiam suam. Est enim meretricis domus, Gigantum domus, ubi molliantur adamantes etiam purissimi, velut David, Salomon, ac Israelita.
- §. 13. Decoquit luxuria substantiam, ut patet in Samsono: varius euentus multisque annis praedictus.
- §. 14. Nihil sic hominem infirmit, ad senium deducit, visum bebetat, & adolescentem enervat, ut luxuria.
- §. 15. Paeda est fames valida. Fames accenditur, & appetitus sensuali in iu, qui illum sequuntur, minuitur autem in resistentibus.
- §. 16. Adhaesit vni cinium. Dilapidans homo virtutes, se totum consecrat diabolo prout Dominus Iob affirmat.
- §. 17. Specialiter ob vitium libidinis, quosdam possidet diabolus, ut patet in quibusdam casibus.
- §. 18. Adhaesit. Adeo firmiter adhaeret diabolo luxuriosus, ut nec flagris eum domo sua eli-

- minet; quo diabolus intumescit.
- §. 19. Misit in villam. Regna, qua promittebat diabolus in suavia evanescent, & cannam famem quibus, qui illi seruit, muldatur.
- §. 20. In se reuersus. A se peccator, ut Nabuchodonosor, egreditur, reuertitur autem ut leana Danielis ad hoc fame coactus.
- §. 21. Quanti mercenarij. Prior vidit illum Pater, qui aliter non esset reuersurus.
- §. 22. Abundant. Sicam perpendit miseriam, & patris domus abundantiam, unde ad illam reuerti proponit, sui accusator.
- §. 23. Vidit a longe, accurrit. Patris actiones eximie turgent mysteriis: occurrete, brachijs amplecti, pacis osculo recipere filium.
- §. 24. Hic diuina patet misericordia magnitudo, ut de ea quasi de industria Elias conqueratur.

H O M I L I A XVIII.

DE FILIO PRODIGO.

Tertio die Veneris Quadragesimae.

Homo quidam habuit duos filios, & adolescentior ex eis dixit Patri suo, Pater da mihi portionem. &c. Luc. 15.

TERTIO nobis praelegitur Evangelica quam vitae Christi Domini conscripserit D. Lucas exarauit, parabola scilicet filij prodigi, ne venis dixerim Patris adeo benigni, ut illi proprio nomen conueniat ab Apostolo probuntiatum: Pater misericordiarum. Adhaec duo pereuntur D. Bernardus. Primum: cur Pater vocetur misericordiarum potius, quam suppliciorum penarumque pater: cum dicente Spiritu S. *Misericordia & ira ab illo esto proximant. Secundum cur in plurali: Pater misericordiarum. An*

non satis erat Deum dixisse Patrem misericordiarum? Diuino plane consilio (respondet) caelesti. Cur Deus nixus philosophia. Primum. Pater vocatur misericordiarum: haec namque sunt quasi Dei filiae patris naturales, de propria eius genitura natura, suis in laticorvisceribus conceptae, qua de causa illa dicitur Zaccaria: *Viscera misericordiae.* Viscera in quibus Ratio generantur, & de quibus, velut ex propria materia misericordiae scaturigine. Supplicia vero, *Luc. 1. 76.* de proprio Dei peccatore, cordeque inimice producantur: *Non est voluntatis mors impij dei. Ezech. 18. 24.* *Ulla te cognoscunt ut patrem, & primum eorum principium, ob peccata quibus Deum*

Cor. 13. 11. de Patre. Dominus. Ezech. 1. 7. Misericordia & ira ab illo esto proximant. Secundum cur in plurali: Pater misericordiarum. An

V. u. j. Deum